

som ikke en eneste i øvrigt har gjort det, hverken Mindretallet i Landstinget eller Flertallet i denne Sal, paavist, at de, blot opstillende nogle almindelige Regler, som muliggøre visse Vedtægter med Samtykke fra Indenrigsministeriets Side, vistnok vilde føre til Resultater, der hverken vare forudsatte eller ønskelige, og jeg sluttede derfor denne Del af mine Bemærkninger med en Henstilling til Regeringen om at tage Initiativet til i en selvstændig Lov atraade Bod paa de Mangler, som disse Paragraffer sigtede til at raade Bod paa, men som de ogsaa efter min Overbevisning ingenlunde raadede Bod paa. Jeg kan altsaa under disse Omstændigheder med god Samvittighed og uden nogen som helst Betænkelighed følge Flertallet og har ingen som helst Grund til at følge den ærede Ordførers Anvisning i den Henseende. Derimod maa jeg sige, at jeg i en anden Henseende ser mig nødsaget til at følge den ærede Ordførers Anvisning, ikke blot fordi han tillige er støttet af den ærede Konseilspræsident — jeg kunde maaske for saa vidt snarere sige: trods det, at han er det — men fordi jeg, da den ærede Ordfører jo maa betragtes som Udtryk for Flertallet inden for dette Ting, og da jeg betragter det Forslag, jeg har stillet om Kjøbenhavns Beskatningsfrihed, som i og for sig rigtigt og vel begrundet, intet Ønske har om paa egen Kæppe at stille et saadant Forslag, som jeg kunde udsætte mig for ikke vandt Tilslutning hos Flertallet, naar der fandt Afstemning Sted om det, og dette saa meget mere, som det jo mere var almindelige politiske Hensyn til disse Loves Fremme end Indvendinger mod Realiteten af Forslaget, der blev anført derimod. Grundene af den første Art bøjer jeg mig overordentlig gerne for, idet jeg mener med fuld Overbevisning og i fuld Oprigtighed at kunne sige, at disse Skattelove, som ligge her paa Tingets Bord, ikke have nogen varmere Ven end mig. Jeg skal derfor tillade mig at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslag stillet uden for Betænkningen af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (*Jeppesen-Borgbjerg:* Jeg optager det.) Det foreligger altsaa fremdeles.

J. Hage: Det er blot en enkelt Bemærkning, jeg ønsker at gøre til den ærede Ordfører. Han spurgte, hvorledes

man vilde motivere, at Spørgsmaalet om den kommunale Formue- og Lejligheds-skat blev sat i Forbindelse med denne Sag. Det forekommer mig aldeles ikke at behøve nogen Motivering, naar man indfører en ny Skat paa Indkomst og Formue, at man da tager Spørgsmaalet op om, hvorvidt den gamle Skat paa Indkomst og Formue, som kaldes Formue- og Lejligheds-skat, virkelig er en tidssvarende Skat, saaledes at man ikke faar en Beskatning, der paa Grund af, at man ikke har villet regulere de ældre Skatter efter Tiden, bliver aldeles urimelig i mange Tilfælde. Formue- og Lejligheds-skatten hører hjemme i patriarkalske Tider, men sandelig ikke i moderne Tider med store Forskelligheder mellem Formuer og Indtægter og uden Kendskab til Personerne, eller hvorfra de have deres Indtægter. Det er ikke en hyggelig lille Landkommune under patriarkalsk Ledelse, man nu altid finder; mange Kommuner omforme sig til at være Landkommuner med industrielle Anlæg og halvvejs Købstadspræg ved Jærnbane-knudepunkterne o. s. v. Skatten passer ikke mere til Tiden, det er Motiveringen, hvorfor man ønsker den forandret, naar man overhovedet foretager gennemgribende Forandringer i Skattesystemet. Det forekommer mig saa moderat, hvad man her forlanger, at jeg ikke kan forstaa den Modstand, man vil gøre. Hvis man havde indsat Regler her i Lovforslaget, kunde jeg forstaa det, men man forlanger blot, at visse Regler skulle fastsættes af de overordnede kommunale Raad, saa at de kommunale Raad ikke kunne handle ganske vilkaarligt. Jeg kan forstaa, at man fra det andet Tings Side, som virkelig er konservativt — ikke paa den Maade som det ærede Medlem for Køge (Alberti), der snart kalder sig konservativ i den ene snart i den anden Forbindelse, men ikke er det — ved en saadan Lejlighed forlangte, at vi ikke beholde de patriarkalske Forhold sammen med Jærnbanerne og de moderne industrielle Forhold, thi det er i Virkeligheden urimeligt.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem overser, at den ny Indkomsts-kat, som han taler om, er en Indkomsts-kat til Staten, som Statsmyndighederne udskrive, medens Formue- og Lejligheds-skatten er en Skat til Kommunerne, som de kommunale Myndigheder alene udskrive. Det ærede Medlems Betragtning løber i Virkeligheden kun ud derpaa, at vi, da vi skulle have en ny Skat til Staten og skulle af